

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI

ZŠ T. G. Masaryka, Studénka

pamětník: Jana Ottová

Vypracovali: Natálie Kožárová, František Klos, Filip Černý, Václav Křivák, René Kaňa

Nahrávka byla pořízena 25. 4. 2019 v rádiu ČAS ROCK v Ostravě.

Vstup č. 1 – paní Ottová – (1:18:00-1:18:11) „ Dostala bibli, kterou používal on, a v té bibli byl špendlíkem vypíchaný deník. Takže tam bylo všechno zaznamenáno z koncentráku."

Voiceover č. 1 – Filip

Tato vzpomínka paní Ottové se nám vryla do paměti a rozhodla o tom, jaký příběh si pro tuto reportáž vybereme. Autorem těchto vět byl strýc paní Ottové, Josef Hub, který byl členem odbojové organizace Obrana národa. Během války sestrojil a uvedl do provozu dva vysílače a udržoval rádiový kontakt s Moskvou. Když se dozvěděl, že gestapo zavírá členy jeho skupiny, vytušil, že si přijdou i pro něho.

Vstup č. 2 – paní Ottová – 1:13:49 - 1:14:50 „ Za války spolupracoval s partyzány a s nějakou odbojovou skupinou tady, bydlel v Brušperku, byl to kantor taky a on měl vysílačku. A vysílal do Ruska, takže oni ho odchytili potom, Němci, a on tu vysílačku hodil do žumpy a teta o tom věděla. Takže ho zavřeli a on se nepřiznal k té vysílačce, jenomže oni to tam prohledávali, teta musela vlézt do žumpy, vytáhnout vysílačku, umýt ji a oni to tomu Pepovi..... . “

Voiceover č. 2 – Natálie

Co pan Hub nevěděl a snad se nikdy nedozvěděl, bylo, že jeho manželku bili gestapáci tak dlouho, až nevydržela a ukázala jim, kde vysílačku ukryl. Svůj čas při čekání na rozsudek trávil Josef Hub lepením barevných obálek. Z jejích malých kousíčků slepil panorama Buňavky, oblíbeného místa blízko Hostašovic, které miloval a ve vzpomínkách se k němu vracel. Zatímco se snažil ve vězení přežít, jeho rodina dělala všechno pro to, aby mu pomohla.

Vstup č. 3 – paní Ottová – (1:15:19-1:15:42)

„Celá rodina se ho snažila dostat z koncentráku, na těch věznicích se tenkrát přizívovali různí podvodníci, jakože to zařídí, byl nedostatek potravin, za války se jím dávalo maso, všechno možné, látky, se vším se kšeftovalo, jenom prosím pomozte nám, no tak samozřejmě nikdo nepomohl."

Voiceover č. 3 - Filip

Josef Hub byl 10. října 1944 v koncentračním táboře ve Vratislavi popraven. Po jeho smrti dostala manželka zpět nejen deník, do kterého nějakým ostrým předmětem vyryl své zážitky, ale i jeho kabát a klobouk, který přehodila přes křeslo v obývacím pokoji, kde ho on obvykle odkládal a uchovávala ho až do své smrti. Paní Ottová nám poskytla i přepis onoho deníku, který se dochoval, a právě z něho jsme vybrali poslední slova pana Huba, která nebyla nikdy vyřčena.

Voiceover č. 4 – Vašek

Po celou dobu mého pobytu zde bylo mým vedoucím motivem: Věci hnusné a sobě odporné, a vše, co ještě na Tebe přijde, pokorně a trpělivě pro milého Boha a drahou svoji vlast snášeti, neboť kdo pro věc spravedlivou trpí, spasen bude.... Krásnějšího zakončení životní pouti pro muže není, než zemřít za vlast.

